

İlgili Kanun / Madde
3201 S. YHBK/4

T.C
YARGITAY
HUKUK GENEL KURULU

Esas No. 2026/10-127

Karar No. 2026/404

Tarihi: 24.06.2026

- **YURT DIŞI HİZMET BORÇLANMASI**
- **KESİN DÖNÜŞ KOŐULU**
- **ZORUNLU KATKI PAYLARI İLE KATKI SÜRESİ PRİM ÖDEMELERİNİN YAŞLILIK AYLIĞININ ÖDENMESİNE ENGEL, KESİN DÖNÜŞ ŞARTINI ORTADAN KALDIRACAK NİTELİKTE OLDUĞU EMEKLİLİK TARİHİ VE SONRASINDA YURT DIŞINDA ÇALIŞMASI DEVAM ETTİĞİ ANLAMINA GELDİĞİ**

ÖZETİ: Somut olayda davacının 22.12.2014 tarihinde Almanya'da çalışılan ve boşta geçen 5150 günü davalı Kuruma müracaat etmek suretiyle borçlandığı, tahakkuk ettirilen borçlanma bedelini 26.02.2015 tarihinde ödeyerek 03.03.2015 tarihinde yaşlılık aylığı tahsis talebinde bulunması üzerine yurt dışı hizmet borçlanması kapsamında 01.04.2015 tarihinden itibaren 5510 sayılı Kanun'un 4/1-a maddesi gereğince yaşlılık aylığı bağlandığı, ancak sonrasında davalı Kurumca davacının kesin dönüş Şartını yerine getirmediğinden bahisle aylığının başlangıçtan itibaren iptal edildiği ve yapılan ödemelerin borç çıkarılarak icra takibi başlatıldığı, ayrıca 2020/51 sayılı Genelge gereğince Almanya'da kısa süreli sigortadan muaf çalışmaları devam ettiğinden 26.06.2020 tarihli tahsis talebine istinaden davacıya 01.07.2020 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere tekrar yaşlılık aylığı bağlandığı, davacının borç çıkarılma sebebinin açıklanması için yaptığı başvuruya Kurumca 24.01.2022 tarihli yazıyla

Almanya hizmet belgesine göre emeklilik tarihi ve sonrasında yurt dışında çalışması devam ettiğinden kesin dönüş şartını yerine getirmemesi nedeniyle ödenen aylığının iptal edilerek borç çıkarıldığının ve 01.07.2020 tarihinde tekrar aylık bağlandığının bildirildiği, Almanya sigortalılık süresi ile ödenen primlerin niteliğini gösteren 28.03.2023 tarihli belgeye göre davacının 01.01.2015-31.05.2015 tarihleri arasında aralıksız 5 ay emeklilik sigortası olarak zorunlu prim ödemelerinin olduğu anlaşılmıştır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ile yapılan açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; 03.03.2015 tarihli tahsis talebi üzerine yurt dışı hizmet borçlanması kapsamında 01.04.2015 tarihinden itibaren yaşlılık aylığı bağlanan davacının 28.03.2023 tarihli belgeye göre 01.01.2015-31.05.2015 tarihleri arasında Alman Rant Sigortası kapsamında 5 ay emeklilik sigortası zorunlu prim ödemelerinin bulunduğu, aylık tahsis talep tarihini de kapsayan zorunlu katkı payları ile katkı süresi prim ödemelerinin yaşlılık aylığının ödenmesine engel, kesin dönüş şartını ortadan kaldıracak nitelikte olduğu sonucuna varılmıştır. Hâl böyle olunca direnme kararı usul ve yasaya uygundur.

Taraflar arasındaki Kurum işleminin iptali ve tespit davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekilince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin Almanya’da çalışmalarını borçlanarak 01.04.2015 tarihinde emekli olduğunu, yatırılan emekli aylıklarının müvekkiline bilgi verilmemesi nedeniyle çekilmediğini, müvekkiline davalı Kurumca borç bildirim

belgeleri gönderilerek aylık ve bayram ikramiyelerinin yersiz ödendiğinden bahisle iadesinin istendiğini, müvekkilinin borç bildirim belgelerinin gönderilme sebebinin açıklanması için yaptığı başvuru üzerine Kurumca 24.01.2022 tarihli yazıyla Almanya hizmet belgesine göre emeklilik tarihi ve sonrasında yurt dışında çalışması devam etmekle kesin dönüş şartının yerine getirilmediğinden aylığın başlangıçtan itibaren iptal edildiğinin, daha sonra 06.11.2020 tarihli ve 2020/51 sayılı Genelge'ye istinaden 26.06.2020 tarihli tahsis talebi esas alınarak 01.07.2020 tarihinden itibaren tekrar aylık bağlandığının, hak edilmeyen sürelerde ödenen aylıklara ilişkin borç çıkarıldığının bildirildiğini ve müvekkili hakkında icra takibi başlatıldığını, ancak müvekkilinin herhangi bir şekilde aylık karşılığında Almanya'da sigortalı çalışmasının olmadığını, Kurum yazı cevabında da belirtildiği üzere müvekkiline kısa süreli sigortadan muaf çalışması devam etse de gelir bağlanmasına karar verildiğini, müvekkilinin borç çıkarılan dönemde düzenli olarak aldığı aylığın olmadığını ileri sürerek Kurum işleminin iptali ile müvekkilinin davalı Kuruma borcunun olmadığını tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı Sosyal Güvenlik Kurumu (Kurum/SGK) vekili; hak düşürücü sürenin geçtiğini, zamaşımasının dolduğunu, davacının eldeki davayı açmakta hukuki yararının bulunmadığını, davacıya 01.04.2015 tarihinde yaşlılık aylığı bağlandığını ancak 10.09.2021 tarihli dilekçe ekinde gönderilen Almanya hizmet belgesine göre davacının emeklilik tarihi ve sonrasında çalışmasının devam ettiğinin tespit üzerine 3201 sayılı Kanun gereğince kesin dönüş şartını yerine getirmediğinden aylığının başlangıçtan itibaren iptal edildiğini, 2020/51 sayılı Genelge'ye istinaden Almanya'da sigortadan muaf çalışmaları devam etmekte ise de 26.06.2020 tarihli tahsis talebi esas alınarak 01.07.2020 tarihinden geçerli olmak üzere tekrar yaşlılık aylığı bağlandığını ve davacıya hak etmediği sürelerde ödenen aylıklara ilişkin olarak borç çıkarıldığını, Kurum işlemlerinin yasaya uygun olduğunu belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 19.12.2023 tarihli ve 2022/511 Esas, 2023/374 Karar sayılı kararı ile; Almanya Sigorta Kurumundan getirtilen hizmet belgesine göre davacının aylık tahsis talep tarihi olan 03.03.2015 tarihini de kapsayan Alman Rant Sigortasına tâbi olarak zorunlu katkı payları ile katkı süresi kapsamında yurt dışında çalışmaları olduğu, yurda giriş-çıkış kayıtlarından davacının belirtilen dönemde Türkiye'de ortalama 1-2 ay bulunduğunun anlaşıldığı, bunun dışında kalan sürelerde yani yılın büyük bir kısmında yurt dışında bulunmasının bu yöndeki tespiti desteklediği, bu durumda davacının yurda kesin dönüş şartı gerçekleşmediğinden tahsis şartlarının sağlanamadığı, bu itibarla Kurum işleminin yerinde olduğu ve 5510 sayılı Kanun'un 96/1-a maddesi gereğince yersiz ödeme borcunun tahakkuk ve hesaplanmasında yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 30.05.2024 tarihli ve 2024/1608 Esas, 2024/1481 Karar sayılı kararı ile; İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile “...*Inceleme konusu davada, davacının 3201 sayılı Kanun kapsamında edindiği hizmetlerle 01.04.2015 tarihinden itibaren 506 sayılı Kanun kapsamında yaşlılık aylığı aldığı, davalı Kurumun, davacının yurtdışında çalışmasının devam ettiği gerekçesi ile 26.05.2015-06.05.2020 tarihleri arasında ödenen 104.034,59 TL yersiz aylığını, 5510 sayılı Kanun'un 96/b kapsamında geri ödenmesi gereken yersiz aylık borcu olarak çıkardığı ve işlemiş faiziyle birlikte tahsili için ilamsız icra takibi açtığı, 26.06.2020 tarihinde davacıdan yeni bir yaşlılık aylığı tahsis talebi alarak da kesilen aylığı 01.07.2020 tarihi itibarıyla yeniden bağladığı, eldeki davada; davacı, davalı Kurumun iddia ettiği gibi bir çalışmasının bulunmadığını, aylığın kesildiği tarihten itibaren bağlanarak yersiz aylık borcu olmadığını tespitini talep ettiği, Mahkemece davanın reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.*

Dosya içinde bulunan ve davacının Almanya sigortalılık süresi ile ödenen primlerinin niteliğini gösterir 28.03.2023 tarihli belgede, davacı adına 01.01.2015- 29.01.2023 tarihleri arasında sigortadan muaf cüzi çalışma kapsamında prim ödemesinin bulunduğu anlaşılmaktadır.

Mahkemece "sigortadan muaf cüzi çalışma"nın yaşlılık aylığının ödenmesine engel kesin dönüş şartını ortadan kaldıracak nitelikte prim ödemesi olmadığı gözetilerek davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve yasaya aykırı olup, bozmayı gerektirir...” gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; Almanya sigortalılık süresi ile ödenen primlerin niteliğini gösteren 28.03.2023 tarihli belgede 01.01.2015-29.01.2023 tarihleri arasında değil 01.04.1999-29.01.2023 tarihleri arasında davacı adına sigortadan muaf cüzi çalışma kapsamında prim ödemeleri bulunduğu yazılı ise de bu ödemelerin belirtilen tarihler arasındaki sürenin tamamını kapsamadığı, zira belirtilen tarihler arasında 23 yıl 9 ay 29 günlük bir süre bulunmasına rağmen bu dönemde yapılan sigortadan muaf cüzi çalışma kapsamındaki prim ödemelerinin 60 aydan ibaret olduğu, davacının yaşlılık aylığı

tahsis talep tarihini kapsayan 01.01.2015-31.05.2015 tarihleri arasında ise aralıksız olarak 5 aylık emeklilik sigortası olarak zorunlu prim ödemelerinin olduğu, önceki gerekçede belirtildiği gibi davacının aylık tahsis talep tarihi olan 03.03.2015 tarihini de kapsayan zorunlu katkı payları ile katkı süresi prim ödemelerinin yaşlılık aylığının ödenmesine engel kesin dönüş şartını ortadan kaldıracak nitelikte olduğundan tahsis talep tarihinde yaşlılık aylığından yararlanmaya hak kazanamadığı, Kurum işleminin yerinde olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekilince temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; 28.03.2023 tarihli belgeden de anlaşılacağı üzere müvekkilinin 01.01.2015-29.01.2023 tarihleri arasında sigortadan muaf cüzi çalışma kapsamında prim ödemesi bulunduğu gözetilmeden karar verilmesinin hatalı olduğunu, müvekkilinin Kuruma gerçeğe aykırı beyanı ile sunduğu herhangi bir belge bulunmadığını, ayrıca aylık karşılığı Almanya’da sigortalı çalışmasının olmadığını, nitekim Kurumca müvekkilinin çalışma karşılığı gelir elde etmediği, tam zamanlı çalışmasının olmadığı belirtilerek yeniden aylık bağlandığını, müvekkilinin yurda kesin dönüş yaptığını, Kurum tarafından temerrüde düşürülmediğini, yapılan aylık ödemelerinden haberdar edilmediğini, yurt dışında düzenli olarak aldığı aylık bulunmadığını, mahkemece müvekkilinin Almanya’ya ziyaretlerinin çalışma şeklinde yorumlandığını, ülkemizde birkaç ay bulunması durumuna dayalı olarak ihtimal üzerine değerlendirme yapılmasının hatalı olduğunu, borçlanma yapan sigortalının zaman zaman yurtdışına gidip gelmesinin kesin dönüş şartının belirlenmesi için tek başına yeterli olmadığını, davalı Kurumun çelişkili yazılarının olduğunu, kararın eksik araştırma ve incelemeye dayandığını belirterek direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; yurt dışı hizmet borçlanması kapsamında 01.04.2015 tarihinden itibaren 5510 sayılı Kanun’un 4/1-a maddesi kapsamında yaşlılık aylığı bağlanan ve davalı Kurumca yurt dışında çalıştığının tespit edildiği belirtilerek bağlandığı tarihten itibaren aylığı kesilerek borç çıkarılan davacının Kurum işleminin iptali ile yersiz aylık ve faiz borcu olmadığının tespiti talebiyle açtığı eldeki davada sigortadan muaf cüzi çalışmanın yaşlılık aylığının ödenmesine engel kesin dönüş şartını ortadan kaldıracak nitelikte prim ödemesi olup olmadığı, buradan varılacak sonuca göre davanın kabulüne karar verilmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. 3201 sayılı Yurt Dışında Bulunan Türk Vatandaşlarının Yurt Dışında Geçen Sürelerinin Sosyal Güvenlikleri Bakımından Değerlendirilmesi Hakkında Kanun'un (3201 sayılı Kanun) 6. maddesi.

2. 06.11.2008 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan Yurtdışında Geçen Sürelerin Borçlandırılması ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik (Yönetmelik).

2. Değerlendirme

1. Yurt Dışında Bulunan Türk Vatandaşlarının Yurt Dışında Geçen Sürelerinin Sosyal Güvenlikleri Bakımından Değerlendirilmesi Hakkında Kanun ile Türk vatandaşlarının yurt dışında geçen sürelerinin sosyal güvenlikleri bakımından değerlendirilmesi için borçlanma ve buna bağlı olarak yaşlılık sigortasından yararlanma hakkı verilmiş ve bu kişilerin yabancı ülke sosyal güvenlik kuruluşları kapsamında sosyal güvenliklerine gerek kalmaksızın Türkiye'de sosyal güvenceye kavuşmalarına imkân tanınmıştır.

2. Böylece Türkiye'de çalışıp belli bir sosyal güvenlik kurumu kapsamında bulunan Türk vatandaşları ile yurt dışında çalışanların sosyal güvenceleri açısından bir farklılık kalmamıştır.

3. Yurt Dışında Bulunan Vatandaşların Yurt Dışında Geçen Sürelerinin Sosyal Güvenlikleri Bakımından Değerlendirilmesi Hakkında Kanun'un 6. maddesinde;

"A) Bu Kanuna göre değerlendirilen sürele istinaden aylık tahsisi yapılabilmesi için;

a) Yurda kesin dönüşmüş olması,

b) Tabakkuk ettirilen (...) borcunun tamamının ödenmiş olması,

c) (...) borcunun tamamının ödenmesinden sonra yazılı istekte bulunulması,

Şarttır.

(Değişik son paragraf: 17/4/2008-5754/79 md.) Yukarıdaki şartları yerine getirenlerden tahsise hak kazananların aylıkları, yazılı istek tarihini takip eden ay başından itibaren başlatılmak üzere 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesi hükümlerine göre bağlanır.

B) (Değişik: 17/4/2008-5754/79 md.) (Değişik birinci paragraf: 16/6/2010-5997/15 md.) Kanun hükümlerinden yararlanmak suretiyle aylık bağlananlardan tekrar yurt dışında yabancı ülke mevzuatına tabi çalışanlar, ikamete dayalı bir sosyal sigorta ya da sosyal yardım ödenegi alanların aylıkları, tekrar çalışmaya başladıkları veya ikamete dayalı bir ödenek almaya başladıkları tarihten itibaren kesilir. Türkiye'de sigortalı olarak çalışmaya başlayanlar hakkında 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun sosyal güvenlik destek primine tabi olarak çalışılmasına ilişkin hükümleri uygulanır.

Yurt içinde veya yurt dışında çalışması sona erenlerin veya ikamete dayalı bir ödenek alanlardan ödenekleri sona erenlerin, aylıklarının tekrar ödenmesi için yazılı talepte bulunmaları halinde, talep tarihini izleyen ay başından itibaren aylıkları tekrar ödenmeye başlanır." hükmü

bulunmakta olup 3201 sayılı Kanun uyarınca yaşlılık aylığının bağlanabilmesi için *kesin dönüş* koşulunun varlığı aranmaktadır.

4. Öte yandan 26.06.2020 tarihli ve 31167 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yayımı tarihinde yürürlüğe giren 7247 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 3. maddesi ile 3201 sayılı Kanun'un 6. maddesine "*C) Yurt dışında zorunlu sigortalılığa tabi olsalar dahi kısa süreli çalışma olarak adlandırılan işlerde çalışanların aylıkları bu madde kapsamında değerlendirilmez ve kesilmez. Bu maddede geçen kısa süreli çalışmaya tabi işler yönetmelik ile belirlenir.*" hükmü eklenmiş, kısa süreli çalışmaya tâbi işlerin neler olduğu hususu Yönetmeliğe bırakılmıştır.

5. Anılan maddenin gerekçesinde, "...yurt dışında bulunan vatandaşlarımızın, zorunlu sigorta kapsamında olmakla birlikte sigorta primi ödemesinden muaf olacak şekilde kısa süreli çalışabildiği ve bu çalışmaların da hizmet belgelerinde gösterildiği bilinmekte ve bu mahiyetteki kısa süreli çalışmalar da zorunlu çalışma olarak değerlendirildiğinden, bunlara aylık bağlanmamakta veya bağlanmış olan aylıklar ise bu çalışmalar nedeniyle kesilmektedir. Yapılması öngörülen düzenleme ile bu kapsamda çalışan vatandaşlarımıza aylık bağlanabilmesi, aylık alanların ise aylıkları kesilmeksizin ödenmesine devam edilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca maddede geçen kısa süreli çalışmaya tabi işlerin, Sosyal Güvenlik Kurumunca çıkarılan yönetmelik ile belirleneceği hüküm altına alınmaktadır..." şeklinde belirtilmiştir.

6. Nitekim Yönetmeliğin "*Aylığa hak kazanma ve aylığın başlama tarihi*" başlıklı 13. maddesinin 1/a bendinde de aylık bağlanabilme koşulları arasında "*Yurda kesin dönülmüş olması*" sayılmıştır.

7. Aynı Yönetmeliğin "*Tanımlar*" başlıklı 4. maddesinin 1/d bendinde ise "*Kesin dönüş: Aylık tahsis talebinde bulunanların yurtdışındaki çalışmalarının sona ermesini, ikamete dayalı bir sosyal sigorta ya da sosyal yardım ödeneği almamaları durumunu ifade eder*" şeklinde tanımlanmış, 06.11.2020 tarihli ve 31296 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Yurtdışında Geçen Sürelerin Borçlandırılması ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik ile sözü edilen (d) bendine "*bulunanların*" ibaresinden sonra gelmek üzere "*kısa süreli çalışmaya tabi işler hariç olmak üzere*" ibaresi eklenmiş, aynı fıkra ya "*ke*) Kısa süreli çalışmaya tabi işler: Yurtdışında zorunlu sigortalılığa tabi olsalar dahi, Ülkemiz dış temsilciliklerince veya sosyal güvenlik sözleşmesi imzalanmış ülke sigorta kurumlarınca düzenlenmiş hizmet belgesinde kayıtlı olan ve ilgili ülke mevzuatına göre elde edilen kazanç üzerinden çalışandan zorunlu sigorta prim kesintisi yapılmadığı bildirilen süreleri, ifade eder." bendi eklenmek suretiyle kısa süreli çalışmaya tâbi işlerin neler olduğu açıklanmıştır.

8. Kısa süreli çalışmanın tespiti ülkeden ülkeye değişmektedir. Sosyal güvenlik sözleşmesi akdedilmiş olan Almanya ve İsviçre sigorta kurumlarının düzenlenen hizmet belgelerinde kısa süreli çalışmaya tâbi işler belirtilmektedir. 11.12.2020 tarihli ve 2020/51 sayılı Genelge'ye göre Almanya hizmet belgelerinde kısa süreli çalışmaya tâbi işler "*geringfügige versicherungsfreie beschäftigung* (sigortadan muaf kısa süreli çalışma), *geringfügige beschäftigung nicht versicherungspflichtig* (sigorta zorunluluğu

olmayan düşük değerli çalışma süresi), geringfügige nicht versicherungspflichtige beschäftigung (sigorta zorunluluğu olmayan düşük değerli çalışma süresi) ve versicherungszeiten aufgrund einer geringfügige versicherungsfreie beschäftigung (sigortadan muaf cüzi çalışma)" olarak gösterilmektedir.

9. Kesin dönüşün tanımında yer alan “sosyal sigorta ödeneği” çalışma yaşamı süresince karşılaşılan hastalık, iş kazası, meslek hastalığı veya işsizlik gibi riskler nedeniyle iş göremezlik veya işsizlik gibi adlar altında yapılan ödemeleri ifade etmektedir.

10. Tanımda geçen “sosyal yardım” da Yönetmeliğin “Tanımlar” başlıklı 4. maddesinin 1. fıkrasının (i) bendinde, “*Bulunulan ülke mevzuatı kapsamında, geçimlerini sağlayacak hiçbir gelirleri olmayan veya mevcut gelirleriyle geçimlerini sağlamakta güçlük çeken kişilerin asgari geçim düzeyi ile sınırlı olmak üzere geçimlerinin sağlanması amacıyla kamu kurum ve kuruluşları tarafından muhtaçlık durumuna ve süresine göre ödenen ikamet şartına bağlı nakdi yardımları ifade eder.*” şeklinde tanımlanmıştır.

11. Bu nedenle Yönetmelik hükümleri bir arada değerlendirildiğinde yurt dışı sürelerini borçlanana aylık bağlanmasında aranan kesin dönüş için öncelikle kısa süreli çalışmaya tâbi işler hariç olmak üzere yurt dışındaki çalışmalarının ve varsa ikamete dayalı sosyal sigorta ya da sosyal yardım ödeneklerinin sona ermesi şartı aranacağı kesin dönüş ifadesinin hiçbir şekilde mutlak anlamda yurt dışında bulunduğu ülkeden, Türkiye’ye döndükten sonra tekrar yurt dışına çıkış yapmama şeklinde anlaşılması gerektiği sonucu çıkmaktadır.

12. Nitekim Hukuk Genel Kurulunun 15.11.2023 tarihli ve 2022/10-1183 Esas, 2023/1084 Karar sayılı kararında da aynı ilkeler benimsenmiştir.

13. Somut olayda davacının 22.12.2014 tarihinde Almanya’da çalışılan ve boşta geçen 5150 günü davalı Kuruma müracaat etmek suretiyle borçlandığı, tahakkuk ettirilen borçlanma bedelini 26.02.2015 tarihinde ödeyerek 03.03.2015 tarihinde yaşlılık aylığı tahsis talebinde bulunması üzerine yurt dışı hizmet borçlanması kapsamında 01.04.2015 tarihinden itibaren 5510 sayılı Kanun’un 4/1-a maddesi gereğince yaşlılık aylığı bağlandığı, ancak sonrasında davalı Kurumca davacının kesin dönüş şartını yerine getirmediğinden bahisle aylığının başlangıçtan itibaren iptal edildiği ve yapılan ödemelerin borç çıkarılarak icra takibi başlatıldığı, ayrıca 2020/51 sayılı Genelge gereğince Almanya’da kısa süreli sigortadan muaf çalışmaları devam ettiğinden 26.06.2020 tarihli tahsis talebine istinaden davacıya 01.07.2020 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere tekrar yaşlılık aylığı bağlandığı, davacının borç çıkarılma sebebinin açıklanması için yaptığı başvuruya Kurumca 24.01.2022 tarihli yazıyla Almanya hizmet belgesine göre emeklilik tarihi ve sonrasında yurt dışında çalışması devam ettiğinden kesin dönüş şartını yerine getirmemesi nedeniyle ödenen aylığının iptal edilerek borç çıkarıldığının ve 01.07.2020 tarihinde tekrar aylık bağlandığının bildirildiği, Almanya sigortalılık süresi ile ödenen primlerin niteliğini gösteren 28.03.2023 tarihli belgeye göre davacının 01.01.2015-31.05.2015 tarihleri arasında aralıksız 5 ay emeklilik sigortası

olarak zorunlu prim ödemelerinin olduğu anlaşılmıştır.

14. Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ile yapılan açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; 03.03.2015 tarihli tahsis talebi üzerine yurt dışı hizmet borçlanması kapsamında 01.04.2015 tarihinden itibaren yaşlılık aylığı bağlanan davacının 28.03.2023 tarihli belgeye göre 01.01.2015-31.05.2015 tarihleri arasında Alman Rant Sigortası kapsamında 5 ay emeklilik sigortası zorunlu prim ödemelerinin bulunduğu, aylık tahsis talep tarihini de kapsayan zorunlu katkı payları ile katkı süresi prim ödemelerinin yaşlılık aylığının ödenmesine engel, kesin dönüş şartını ortadan kaldıracak nitelikte olduğu sonucuna varılmıştır.

15. Hâl böyle olunca direnme kararı usul ve yasaya uygundur.

16. Ne var ki bozma nedenine göre davacı vekilinin sair temyiz itirazları incelenmediğinden bu yönde inceleme yapılmak üzere dosya Özel Daireye gönderilmelidir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Direnme uygun bulunduğundan davacı vekilinin sair temyiz itirazlarının incelenmesi için dosyanın **YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİNE GÖNDERİLMESİNE,**

24.06.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.